Jaktlederen

Organisator og ansvarsperson

Sarpsborg Viltnemnd 2000.

I historien om de galliske kriger beskriver Julius Cæsar ett og annet om elgen:

” Det finnes i Germanien okser med hjorteskikkels, som har et horn som er meget stort, midt i pannen. Det utbreder seg som en hånd. Hann- og hunnkjønn er like. Beina er stive som stokker og mangler ledd. Av den grunn legger aldri disse dyrene seg når de sover og kan ikke reise seg om de slumper til å falle omkull. Når de skal sove, luter de seg mot et tre. Slike sovetrær som nyttes regelmessig, oppsøges av jegere, som i all hemmelighet gjør et snitt i stammen så treet blir stående, men faller til marken så snart dyret luter seg mot det. På det viset fanger man dette dyret”
Julius Cæsar (100 – 44 f.Kr.)

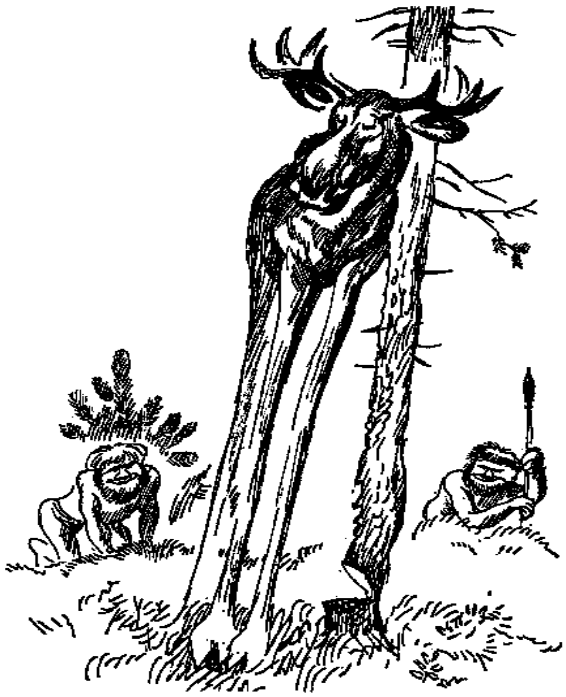

Dette er en ofte sitert skildring og man kan undre seg over hvordan den er oppstått. Hva man enn kan si om elgen, stivbeint er den ikke. Selv det lettsindige øyenvitne må ha blitt fascinert av den sugende myke svikten i elgens trav.

Den romerske grammatiker Solinus har flere opplysninger om elgen i sin ”Historia naturalis” hvor det påpekes ***at elgen på grunn av sin hengende overleppe er nødt til å gå baklengs når den beiter.***

De selsomme historiene om elgen holdt seg ganske lenge og ennå på 1700-tallet møter vi svimlende mål på dens størrelse. Den store naturforskeren Pontoppidan sier at ***elgen er et dyr, så ufattelig stort at ett fullvoksent menneske kan stå oppreist under dyrets buk.***
(Hentet fra ”Elgjegerens bok”.)

Målsetning:
Etter gjennomført kurs skal deltakerne kunne redegjøre for de aktuelle lover og forskrifter som omhandler jaktlederens ansvar og oppgaver. Kurset skal bidra til å gjøre deltakerne bedre i stand til å fungere som jaktledere i eget jaktlag.